

anul 1778 au fost aduși coloniști din Boemia la Moldova-Nouă, iar în anul 1791 — la Orșova¹.

Este de menționat că la recensământul din 1956 s-au declarat de naționalitate cehă 11.821 persoane, pe când limba maternă cehă au declarat-o numai 5.935 de persoane². Explicația acestui fenomen o găsim în studiul introductiv al Recensământului populației din 21 februarie 1956:

„Diferența între structura populației pe naționalitate și structura după limba maternă este mai accentuată în mediul urban, unde procesul obiectiv de asimilare este mai intens, datorită schimburilor economice și relațiilor culturale mai dezvoltate între naționalități”³.

7. Graiurile polone

În Republica Populară Română există câteva localități în care se pot efectua cercetări de dialectologie polonă. Majoritatea acestor localități sînt situate în regiunea Suceava: *Soloneț-Maidan*, *Poiana-Micului*, *Pleșa*,⁴ *Părteștii-de-Sus* (rn. Gura-Humorului); *Vicșani* (rn. Siret); *Moara*, *Bulai*, *Bosanci*, *Teodorești*, *Mihoveni*, *Buniști* (rn. Suceava); *Putna* (rn. Rădăuți); *Moldovița* (rn. Cîmpulung).

Din izvoarele istorice rezultă că graiurile polone de la noi nu sînt mai vechi de 15—16 decenii. Imigrarea în Bucovina și Moldova a unor grupuri de poloni și stabilirea unei părți dintre aceștia pe teritoriul R.P.R. începe din 1795 (consecință a luptei de la Macejowce, 10.X.1794) și continuă pînă în a doua jumătate a secolului al XIX-lea⁵.

CONCLUZII

1. În țara noastră există un număr însemnat de localități în care se pot efectua cercetări de dialectologie ucraineană, rusă, sîrbocroată, slovacă, bulgară, cehă și polonă.

2. Unele dintre graiurile slave actuale din R.P.R. au o vechime remarcabilă și de aceea prezintă un interes deosebit pentru istoria limbilor slave respective și pentru slavistica generală.

3. Întrucît purtătorii graiurilor slave actuale din țara noastră sînt, în genere, bilingvi, iar bilingvismul evoluează întotdeauna spre unilingvism, se impune cercetarea acestor graiuri într-un ritm cît mai susținut.

¹ Vezi Nicolae M. Popp. *op. cit.*, p. 49—53.

² *Recensământul...*, București, 1959, p. 562.

³ *Ibid.*, p. XVIII. Pentru aspectul teoretic al problemei v. V. I. Lenin, *Opere*, vol. XX, p. 4 și urm., articolul „*Note critice în problema națională*”. Ediția în limba română, Ed. P.M.R., București, 1951.

⁴ Vezi I. Nistor, *Cehoslovaci și românii*, în revista „Codrul Cosminului”, VI, 1929—1930, p. 302.

⁵ Unele informații despre apariția imigranților poloni pe teritoriul R.P.R. se găsesc în următoarele izvoare: T. Bălan, *Emigranții poloni în Bucovina și Moldova în sec. al XIX-lea*. Cernăuți, f.a., 25 p., la p. 4, 11—14, 16, 21—23; P. P. Panaitescu, *Emigrația polonă și revoluția română de la 1848. Studiu și documente*. București, 1929, p. 4—6; Stanislas Lukasik, *Pologne et Roumanie*, Paris, 1938, p. 85, unde se arată că după insuccesul lui T. Kosciuszko o parte dintre poloni „remplirent la Moldavie et même la Valachie”; la p. 94 autorul spune că după eșecul revoltei din 1863 „bon nombre d'émigrés trouvèrent un refuge et s'établirent définitivement en Moldavie et en Valachie”.